

Spørgsmaal om, end Folketheatrets; det var nemlig en Bevilling, hvori der ikke var givet nogen Begrændsning med Hensyn til Arten, af hvad der maatte opføres, men kun med Hensyn til Repertoiret, og derfor brede den hele Strid med Hensyn til Holbergs Stykker sig kun om Eiendomsretten. Jeg kunde derfor med god Føle sige, at denne Strid slet ikke vilde have kunnet komme frem, dersom Loven om Esterttyk dengang havde været vedtagen; men man kan derfor ei heller drage nogen som helst Slutning med Hensyn til det, der foreligger ligeoverfor en Bevilling, som er givet 5 Aar efter, og som er formuleret paa en ganske anden Maade, simpeltthen af den Grund, at her var Tale om at oprette, om jeg saa maa kalde det, et Slags „Arts-Theater“. Naar man søger om at oprette et „Folketheater“, saa ligger deri ganske tydeligt, at man har tænkt sig en særlig Begrændsning, at det var en ganske særlig Sphære, man vilde gaae ind i, og det er først successtve, paa Grund af andre Forhold, at man har villet bringe det op til noget Andet end det, der dengang var Spørgsmaal om. Naar man altsaa i sin Tid gav Bevillingen i Overensstemmelse med den Tanke, der dengang forelaa med Hensyn til dette Theater, saa er det Spørgsmaal, der endnu staaer tilbage at afgjøre, for at man kan faae en klar Forestilling om Sagen, det, hvad der skal henregnes under Lykspil, og hvad der skal henregnes under egentlige Comedier; hvad der skal henregnes under Folkcomedier, og hvad der skal henregnes under Comedier i anden Forstand; hvad der skal henregnes under Vaudeviller, og hvad der skal henregnes under egentlige Lykspil; hvad der skal henregnes under Operetter, og hvad der skal henregnes under egentlige Operaer, og skal man, som den ærede Ordfører antydede, for at faae dette Spørgsmaal afgjort, henvende sig til det store „Folk,“ eller skal man i saa Henseende henvende sig til de Utskiftkere, som have dannet sig bestemte Begreber derom? Jeg troer, at det store Folk kan have Andet at bestille end at interessere sig for Begrebsforskjellen imellem Lykspil og Comedier, imellem Vaudeviller og Lykspil, og o. s. f., og det kan heller ikke hjælpe at henvende sig til den Opinion, som meget

let kan staaes frem igjennem enkelte Bladartikler, thi Saadant gjør ikke Sagen klar; — det kan ikke være det, som Ministeriet skal eller kan holde sig til. Det, der maa ansees for at være det aldeles Naturlige, det er, at, naar der som i det paagældende Tilfælde er Spørgsmaal om en Præciseren af et bestemt dramatisk Begreb, og der, inden der var Tale om at give Tilladelsen til Oprettelsen af det omhandlede Theater, forelaa en bestemt Udvikling deraf af en Mand, som, hvad man end ellers vil mene om ham, maa gjælde for den kompetenteste Dommer i slige Spørgsmaal, og naar fremdeles hans Opfattelse i denne Henseende deles af en anden Mand, der efter sin hele Stilling og Dannelse maa betragtes som den, der staaer ham nærmest med Hensyn til klar og bestemt Opfattelse af, hvad der skal henføres under slige Kategorier, nemlig den nuværende Theaterdirecteur, saa har Ministeriet ikke Andet at holde sig til; det kan ikke nytte at henvise det til det store Folks Mening, thi den kan man ikke faae fat paa, det kan heller ikke hjælpe at henvise til enkelte Mands afvigende Mening, og endelig kan det heller ikke forlanges, at Justitsministeriet skal gaae hen og opstille andre Distinctioner end dem, der saaledes ere givne. — Man har bestemte og kompetente Mænd, som man maa holde sig til, og at man har gjort det og fulgt disse Mænd, er en saa simpel og ligefrem Ting, at man virkelig kun ved at gjøre Bold paa de naturlige Forhold kan finde nogen Anomali deri.

Gomard: Naar jeg tillod mig at bringe nogle Ord i Grindring, som den høitærede Kultusminister havde udtalt ved en tidligere Behandling af Finantsloven, hvor han netop stærkt fremhævede, at det kjøbenhavnske egl. Theater var et Nationaltheater, og lagde til, fordi man ganske fortrinlig sammesteds gav de Forfattere og den Componist, jeg nævnte før, saa lagde jeg til, at det vist var en Forglemmelse af den høitærede Minister, at han ikke havde taget Ohlenschläger med blandt disse. Jeg lagde ikke nogen særlig Vægt derpaa, men saaledes som det dengang blev udtalt, troer jeg, at jeg har tydelig og rigtig citeret det. Jeg har imidlertid ingenlunde udtalt mig død-